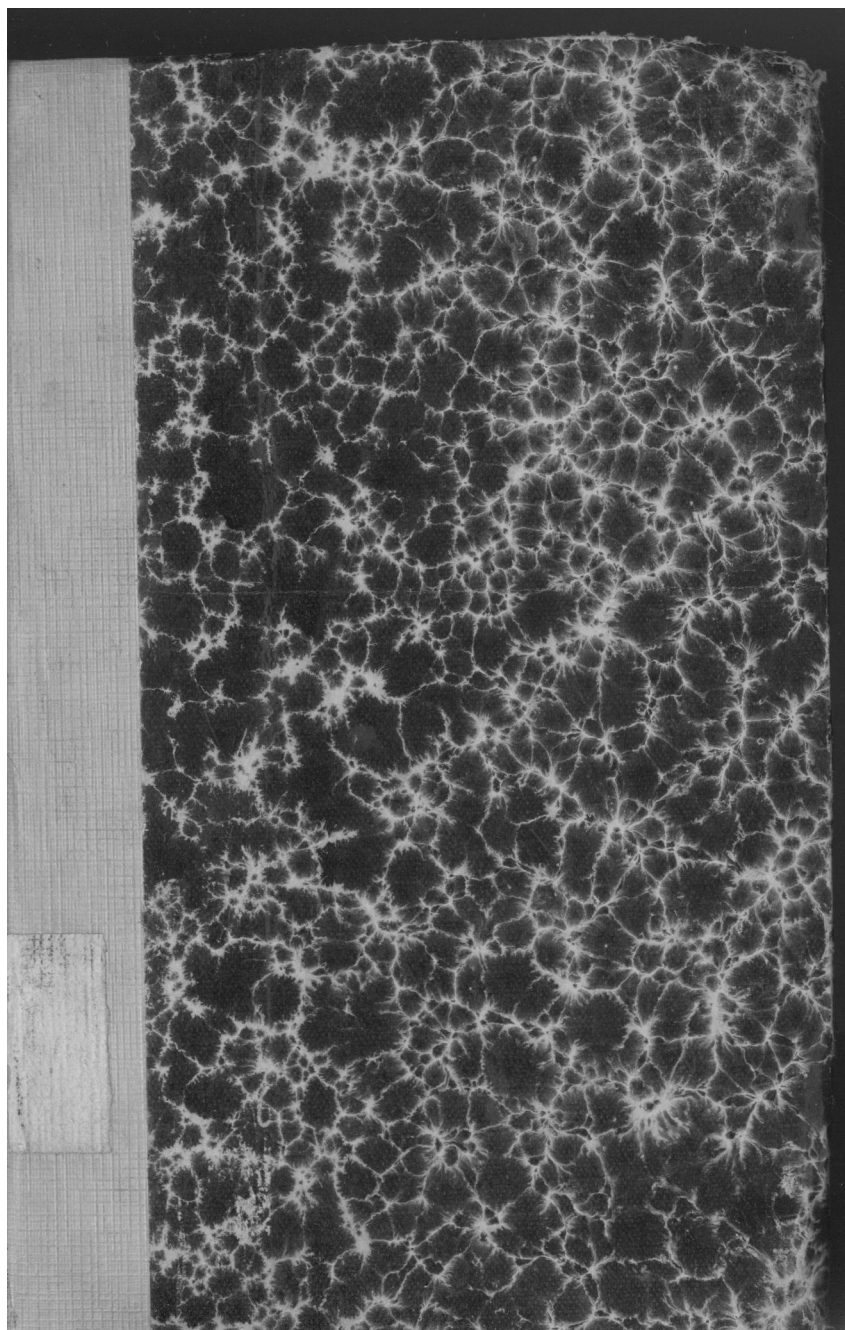

N.B. : Chyba str. 97-144.!

629 9657

93. 32

Dupl. SF 388
20 F. .. Kır.

Ib 2.40a.
FRUCTUS MATURI,
to jest:

Brele Dvoca
Slova božého,
z domáceho Sadu

skrze
duchowného Hospodára
zebrané;
predtím

w nebelnich Kázňách křesťanskim Poslucha-
čom, od W. Otca Gažda Udalberta, Radu
menšich sw. Františka Kragu spasitelowého, skutečn-
ého Kázatela předložené; wčil na Žádost mnohich, a k
duchownému Narodu slovenského Prospechu, na
Světlo widané.

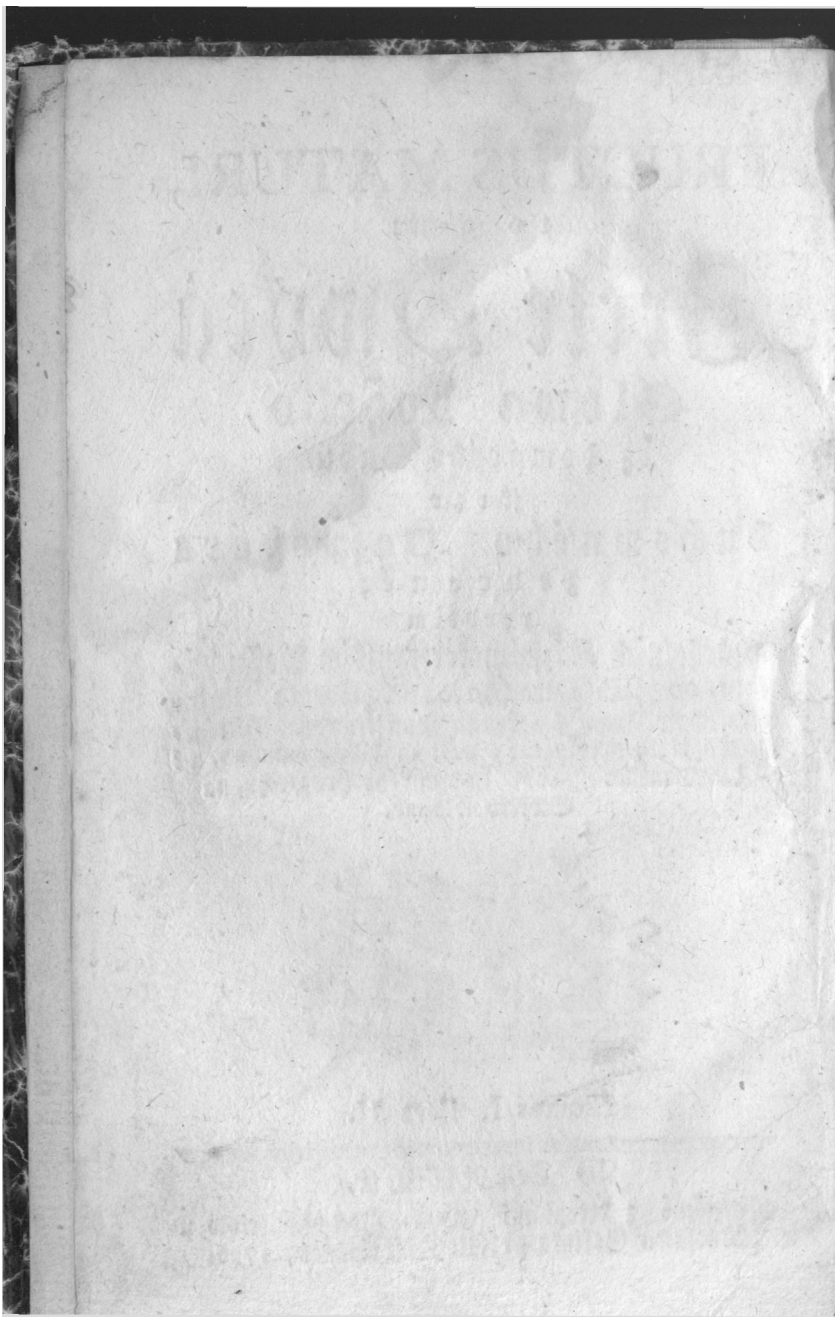

Tomus I. Pars II.

WERNER,

Vitlačené z útratami Pánom Predpláčiťelom u
Baclawa Selinka privil. Knihtlačára, 1796.

FACULTAS ORDINIS.

Ego infra Scriptus Minister Provincialis Ordinis Minorum S. P. N. Francisci Reformatorum Provinciæ Sanctissimi Salvatoris in Hungaria, tenore præsentium Facultatem impertior, sacros sermones, per Patrem Adalbertum Gazda ejusdem Instituti & Provinciæ Sacerdotem, Prædicatorem Actualem, concinnatos, & titulo: *Fructus Maturi* insignitos, typis mandandi: dum modo per deputatos a me Censores approbentur, & altioris potestatis Facultas accedat. In cujus rei fidem præsentem Sigillo Officii mei munitas, & manu propria subscriptas, dedi in Conventu nostro Gyöngyösiensi ad B. Virginem Elisabeth visitantem Die 11ma Novembris Anno 1795.

Fr. Primus Papp
Minister Provincialis
m. p.

APPROBATIO.

Ex commissione Adm. Rev. Patris Primi Papp, Ord. Minorum S. P. N. Francisci Reformatorem Prov. Sanctissimi Salvatoris in Hung. Præd. Lect. emeriti, & iterato Ministri Actualis, vidi, & revidi hujus Partis Secundæ Sacros Sermones *Fructus Maturi* intitulatos, a Patre Fratre Adalberto Gazda, ejusdem Instituti, & Provinciæ Sacerdote, Prædicatore actuali concinnatos, ac per Dominicas; a I. Pentecostes per subsequas usque ad ultimam rite distributos: qui cum unice ad DEI Gloriam, fidelis Populi ædificationem, extirpanda vitia, & implantandas virtutes sint directi, multumque ad hos salutares fines, robore suo, de Sacris Eloquiis, & SS. Patrum Oraculis mutuato conducant, nec quidquam dogmatibus orthodoxæ fidei contrarium contineant, dignissimos censeo, ut in subsidium, & utilitatem Sacrorum Curionum præsertim neo expositorum, in lucem prodeant. Signatum in Conventu nostro Galgocziensi ad OO. SS. die 20. Maji Anno. 1796.

Fr. Julius Jergang.
Provinciæ Consultor Act.
m. p.

Elenchus Materiarum in Parte se-
cunda hujus Tomi primi contentarum.

Dominica Pentecostes.

	Pag.
C urandum est homini Christiano, ut donum fortitudinis custodiat, quod I. conservatur in observatione Præ- ceptorum DEI, & Ecclesiæ II. amitti- tur autem in transgressione. - - -	I

Dominica SS. Trinitatis.

Hoc mysterium non est curiose inve-
stigandum, sed potius I. vera fide con-
fitendum, II. pia mente glorificandum. 16

Dominica II. post Pentecosten.

Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum
vocatur Cæna magna, I. propter ma-
gnum fidei, & nostræ salutis Mysteri-
um, II. propter magnum cibum in
eadem Cæna propositum. - - - 30

Dominica III. post Pentecosten.

Qui vult appropinquare ad JESUM,
debet I. de salute animæ suæ cogi-
tare. II. pro salute animæ suæ la-
borare. - - - 46

Dominica IV. post Pentecosten.

DEUS semper paratus est nobis ad suc-
currendum, si nos habeamus in ipso
fiduciam, quæ debet esse I. Unica &
sincera. II. constans, & fidelis. - 61

Dominica V. post Pentecosten.

Ad conservandam mutuam charitatem,
debemus perpendere I. quod & nos
variis defectibus, & vitiis simus ob-
noxii. II. quod etiam Deus patienter
ferat nostros varios nævos. - - 75

Dominica VI. post Pentecosten.

Christus Dominus præit exemplo Mife-
ricordiæ, ut nos quoque simus mise-
ricordes I. erga vivos afflictos. II.
erga infirmos desolatos. - - 91

Dominica VII. post Pentecosten.

Arbor mala non ferens bonos fructus, est
malus homo Christianus, qui I. facit
injuriam Christo. II. facit injuriam
etiam Sanctæ Ecclesiæ. - - 106

Do-

Dominica VIII. post Pentecosten.

Qui in vita sua ex donis a Deo sibi datis
negligit comparare merita ad salutem,
is in fine derelictus erubescet
I. mendicare a DEO misericordiam,
II. a sanctis auxilium. - - - 121

Dominica IX. post Pentecosten.

Christus Dominus minatur Jerosolymæ,
ut nos edoceamur hac comminatione
I. audire vocem gratiæ in vita, II. ut
sic audiendo evadamus pœnas nobis
intentatas. - - - 138

Dominica X. post Pentecosten.

Homo peccator sincere confitens pecca-
ta sua, accepta sacramentali absolu-
tione, justificatur I. in conscientia
per redditam quietem. II. in anima
per restitutam pulchritudinem. - - 152

Dominica XI. post Pentecosten.

Ad prosequendum Zelum animarum nos
provocare debet I. Præceptum chari-
tatis. II. fructus ex Zelo proveniens. 168

Dominica XII. post Pentecosten.

Adimplentes præcepta DEI, sunt feli-
ces I. temporaliter secundum corpus.
II. Spiritualiter secundum animam. 186

Dominica XIII. post Pentécosten.

Quia Sacerdotes sunt Judices, & Medici spirituales, ideo accedere debent peccatores ad eos. I. cum humilitate.

II. cum obedientia. - - - 203

Dominica XIV post Pentecost.

Ex verbis Christi docemur I. quam magna sit DEI circa nos providentia. II. refutatur inanis multorum contra DEI providentiam querimonia. - - - 221

Dominica XV. post Pentecost.

Adolescens suscitatus a mortuis capit tantum loqui, ut nos doceat, æternitatem habere quidem initium, non finem, quod expenditur per duas quæstiones, I. quid sit? II. quid non sit æternitas? - - - 236

Dominica XVI. post Pentecost.

Ad debitam sanctificationem festorum scire oportet, I. quales labores exerceri possint in diebus festis? II. quomodo dies festi celebrandi sint? - 252

Dominica XVII. post Pentecost.

Mandata, seu præcepta novæ Legis sunt ex eo magna, quia sunt I. Sancta. II. Obligatoria. - - - 273

Do-

Dominica XVIII. post Pentecost.

Judicium temerarium maxime vitandum
est homini, quia qui temere judicat,
is est I. Judex incompetens sine au-
thoritate. II. est Judex ignarus sine
cognitione. - - - - 283

Dominica XIX. post Pentecost.

Qui Deum per internas inspirationes lo-
quentem non audiunt, derelinquuntur
a Deo, & hæc est pæna I. justa II. severa. 300

Dominica XX. post Pentecosten.

Febris in filio Reguli est peccatum veniale
in homine, quod vitandum est, quia I.
illud sæpe graviter punit Deus II. quia
parat viam ad peccatum mortale. - 315

Dominica XXI. post Pentecost.

Dum homo Christianus remittit injuri-
am proximo, ille I. adimplet legem
Christi II. facit prodigium coram
cælo, & terra. - - - 331

Dominica XXII. post Pentecost.

Plurimum obligamur ad dandum DEO,
quod est, DEI, & hoc est anima no-
stra, nam hæc est I. Imago DEI. II.
acquisitio DEI. - - - 346

Do-

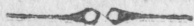
Dominica XXIII. post Pentecost.

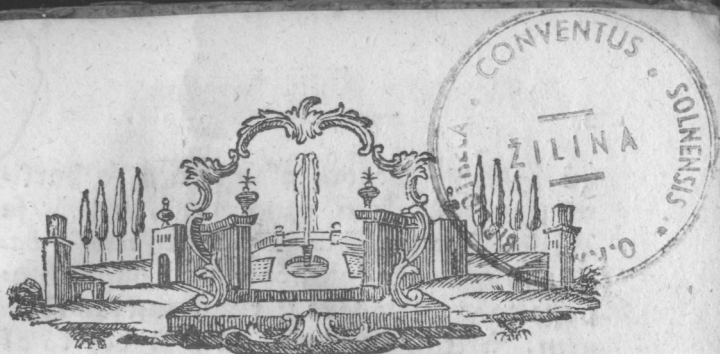
Ad consequendam animæ nostræ salutem, oportet nos tangere Christi vestem, quæ consideratur I. in omnibus Creaturis, velut mediis tendentibus ad salutem. II. in humanitate Christi, cujus usu consequimur salutem. - 361

Dominica XXIV. & ult. post Pentecost.

Per frequentem memoriam, & considerationem quatuor Novissimorum, homo Christianus I. unitur Virtutibus, II. Gratia DEI. - - - 376

Dedit mihi Dominus linguam mercedem meam : & in ipsa laudabo eum. *Eccl.*
51. v. 30.

Dominica Pentecostes.

Curandum est homini Christiano, ut doctum fortitudinis custodiat quod I. conservatur in Observatione Præceptorum DEI, & Ecclesiæ. II. & e contra repellitur in transgressione.

Sicut mandatum dedit mihi Pater, sic facio. *Joan. 14.*

Gako mi Prikázání dal Otec, tak činím.

Sakli L. P. že není ten člověk na Sves-
te, kteri bi sa všekim lúbil; ani není
ten Razatel, kterého bi sa Bázeň všekim
lúbila, kterého bi Reč, a Wimluwnost
všekim wdačná bola. Priwolme k to-
mu, že Razateli kážú o Cnostách, i o
Nepřáwostách, kážú o wečném Sláwe,
ai wečném Pokuti, a na to mnozí dáwa-
jí
Gazda, T.I.P.II.   A   gú

Tak gu w Teles našem opatrugme, abi sme wzdiki mohli powedeť ze swa-
tim Dáwidom: Dusa moga w Ručách
mogich gest wzdiki. (r) Gestli w Ru-
čách našich buďe wzdiki, to gest pri
dokonalich, a dobrich Skutkách; tak
silnie úfať možeme, že ten Obraz Du-
ši našeg, kteri wčil w Teles našem gest
řkowan, po našeg Smřci buďe slawa-
nie w Radosti nebesřeg wiloženi, a nřk-
di ai tam ř Telom zase spogeni, A-
men.

Do-

r) Pšal. 118. v. 109.

Dominica XXIII. post Pentecosten.

*Ad consequendam animæ nostræ salutem, op-
portet nos tangere Christi vestem, quæ
consideratur. I. in omnibus Creaturis, ve-
lut mediis tendentibus ad salutem. II. in
humanitate Christi, cujus usu consequimur
salutem.*

Si tetigero tantum vestimentum ejus,
salva ero. Matth. 9. v. 21.

Dokřnemli řa řen Ručah geho, uzdra-
wena budem.

Dgedněg řene Ĥananegřeg, která
řa Řristom isla, a geho prošla, abi řa
řmilowal nad nřu, a uzdrawil geg řeru,
řteru Ĥábelřtwo trápilo, Řristus powe-
řel, že gest weliká geg Wira, ai to nie
bez Přičini: nebo Řristus Pán, řařo bi
gu wolagich, ani nebol počul, neodpo-
wedel geg Glowa, (a) aře ona řepre-
řtala wolať, tak že řunowali poďuwať
geg Řriř Ućedelnřci, a preto ai Řristo-
wi prinuřeni boli, powedeť: prepustř gu,
nebo wola řa nami; Řristus řehdi wiřice
Ĥazda. T.I.P.II. A a geg

a) Matth. 15. v. 23.

geg Trwánliwosť, Dówernosť, a Wiru, pochwáliš gu, že má weliķu Wiru, a rěkel: niech sa ti stańe, gako chćeš. Uh! odpusť mńe Kryste miľi, že sa opowážugem niečo poweďeť: ta Žena Chananegská dluho wolala, za tebu isła, Słasom, a Krí: Kom swogim, twogé, a twogich Ućedel: niķow Uśi prerázala, mohla teħdi biť Chwáli hodná, že mala weliķu Wiru; ale gá bich sem radšeg (z Dowolením twogim o miľi Kryste) tégto Žeńe Arwotoľ trpiceg, ců Chwálu pripisal, nez bo ona aniń niewolala teba na Pomoc, ale len rěkla sama w sebe: doťkńemli sa len toľiko Růcha geho, uzdrawená buďem, a mńe sa tak wiďi, že watša Wira bo: la tégto Arwotoľ trpiceg Žeńe, niežli teg Chananegskég.

Sůdi božské sů toto, kćeré mi po: Ĥopitń nemožeme, aćkolweť ai tuto Ženu Krístus, w Moci Wiru tég, kćeru mala, uzdrawil, keď sa Prěmu Růcha geho do: kła. Mohla si to pomisľeť psotná Žena, že Krístus Pán, nielen w Ruľách swo: gich nosi náš Žiwot, naše Zdrawi, že nielen s Těnućim, a Doćikáním swogich božskich Ruľ odbáńá Smře, a Žiwot dáwá, ale, miľkela ai to, že w Růchu geho takowá Moc božská gest skowaná,

že

že gestli sa ona doťkńe Růcha geho, u: zdrawená buďe; čo ai skusla táto psot: ná Žena. O zaisťe, čo za mnohé Kóti, winaložice mnohé Ućerati, hľadala, w ge: dněm Okamžeuńu našla; hľadala swogé Zdrawi u Lekárow, na kćerich winaložila wšecel Stateľ swog, a od žádněho niemoħla biť uzdrawená, a to za dwanáśť Kóťow, gať swedci swati Lukáš, (b) a tuto sa len doťkla Růcha Krístowěho, a hńeď uzdrawená bola.

L. P. mogli! tato Žena wizname: nať može gedněhoľažděho, obzłáśćńe křes: stanskěho Ĥloweka, kćeri celu Uľáďegu swogu skłádá w tichro marnich Swes: ta toho Wecách, a nieħleďi, niećiká sa Růcha Krístowěho, abi bol uzdraweni: pochopi geděńkaždě dněśńu mogu Kázeń, w kćerěg dwognásobně Růcho božské s Rozgimáńu predložim, a sice

Donagprme, Růcho božské sů wšecel Weci: stworeně od Boha, kćeré nám magů biť Prostředek k Spaseńu wěćńěmu.

Podruhe, Růcho božské gest Ĥlowećena: stwo Krísta, křze kćeré obśahuge: a 2 me

b) Luc. 8. v. 43.

me Žiwot wečni Dusi našeg: Obe Stránki budú zreteľné, a poho-
pitedelné, len prosím ič.

I. Stránka.

Raždi Staw, každi Kragan, každé
Pokoleni, má swogé vlastné Sati, i
Kterich sa poznáwa, čo? a gaľého Sta-
wu gest? Král poznani biwá po sarla-
towém Plásci, a Borunie. Biskup poz-
nani biwá po biskupskég Infuši, a Palici.
Wodec wogansti poznani biwá po wo-
ganstich Satách, a Zbrogu. Tak ai U-
her, Slowák, Nemec, poznani biwá po
swogich Satách sebe vlastnich. Ale
Pána Boha počom naglepše poznáme?
po Satách, po Rúchu, w kterém sa nám
dycel preukázať, a preukazuje sa až po
dñes. Teto Sati, toto Rúcho božské,
sú wšedé Weci od Boha stworené, i
Kterich poznať možeme Moc, Silu bož-
sku wšedich účinkow božskich, nebo ga-
žo na Rúchu, a Satách kniazstich naga-
wiššihó Knáza starého Zákona boli na-
písané Měna dwanáctero Pokolená, tak
na wšedich účinkách, a Skutkách bož-
stich napísaná gest Moc, a Wláda bož-
ská, abi sme mi weďeli, že wšedé od Bo-
ha

ha stworené Weci sú, a magú nám biť
Prostředek k Spaseňu wečnému.

Igawni Dówod tohoto máme na
Žeňe tégo Arwotoť trpicég, Která, keď
sa dotkla Rúcha Kristowého, hñeš Ari-
stus powedel: dotknul sa mňa kďosi, ne-
bo ga wim, že Moc odemna wišla; (c)
Takowá božská Moc wichádza ze wšec-
kich geho účinkow, k Spaseňu Dusi na-
šeg, keďťolkweť, nie sice Rukami, a Po-
ważowaním Miski našeg čikame sa, a
rozgimáme wšedé Skutki božské, Které
nám gaľ Ochranu božsku, tak ai Poče-
seni duchowné dáwagú; odkuď ai Koru-
nowani Prorok Dáwid, keď spomenul
na účinki božské, keď gich rozmíšľal, a
gaľožto Prostředek k wečnému Žiwotu
pozorowal, takto sebe spiwal: počesil si
mňa Páňe, w účinku twém, a w Skut-
kách Ruť twogich česit sa budem. (d)
Přotná Arwotoť trpica Žena počesila sa,
keď uzdrawená bola Mocú božskou, z Rú-
cha Kristowého wichádzagicú, tak podob-
ne: i tímto swatim Kráľom Dáwidom,
každi Čloweť počeseni biwá, a može biť,
keďťolkweť rozvažuge účinki, a Skutki,
Ruť božstich, a pozoruge to, že Boh
wšech

c) Luc. 8. v. 46. d) Ps. 91. v. 5

wſechnoſúci to wſecko ſtworil pre Elo-
weka, gaſoſto Proſtredek ſ wecnému
ſiwotu.

Łokolwek wiſime, buďto na Niebi,
aneb na Zemi ſtworené od Boha, to
wſecko nám pripisal ſwati Pawel, ſe
geſt to wſecko naſé: buďto Swet, buďto
pritomné Weci, aneb buducné, nebo wſe-
cké Weci naſé ſú, (e) ale z ſakú Wimin-
tú? doložil to ſwati Pawel mluwice:
vos autem Chriſti, ale wi ſte Chriſtowi. Sú
naſé wſecké Weci od Boha ſtworené, ne-
bo ſú nám dane, gaſo Proſtredek, abi
ſme ſkrze te Weci ke Chriſtu ſa pribli-
žili: Sú pre naſ ſtworené wſecké Weci,
ne preto, abi ſme gich ſke užíwali, ale
abi ſme w tich božſkich Skutkách Moc
božſtu pozorowali, a (Pozorowáná ta-
kowého Miſel naſu ſ Bohu wiſdwihi:
Tak ai ſwati Sieronim naſ uči, mluwi-
ce: wiſiſ Glunce, wiſiſ Hweždi, wiſiſ
Meſic, to teba wzbudžuge, nebo muſiſ mi-
ſleť, a pomeďeť: keď Glunce ai Meſic, i
Niebe a Hweždi, Bohu ſlužia, a prečo
gá neſlužim. Služi Bohu Niebe, ſluži ai
Zem, a gá neſtaſtliwi Elowek ſám Bohu
neſlužim. (f)

Q:

e) 1. Cor. 3. v. 22. f) S. Hyer. in Ps. 91.

Obraťme Oči naſé po celém ſiro-
kém Swete, a uwiďime, ſe to wſecko,
to Boh Otec niebeſti ſtworil, pre naſ
ſtworil, abi ſme mi Proſtreďkom tím
ſtworených Wec, ſ ſiwotu wecnému pri-
ſli. Wſecké Weci od Boha ſtworené,
ſú gaſo ſlaſ wolaſci, ſ ſkerim naſ na-
pominagú, a Teſtu ſ ſiwotu wecnému
preukazugú. Počugme ſtir ſiwlow, a
ſice, do naſ Zem uči? ſliſme: Zem naſ
napominá, abi ſme pamatowali, ſe ſme
Prach, a Popel, a ſaſ obráti ſa Te-
lo naſé na Prach, a Popel. Oheň naſ napo-
miná, ſe gaſo on wiſdwihuge ſwog Pla-
men hore, abi ſme podobné takowim
Plamenom Láſti horeli, gaſ ſ Bohu,
tak ai ſ naſim Bližním. Powetři naſ
napominá, ſe gaſo mi w Powetru ſi-
geme, diháme, abi ſme tak též celim
ſrdcom naſim w Bohu ſiwi bo-
li, a po niebeſkich Rožkoſách na We-
terwagicich túžili. Woda naſ napomi-
ná, abi ſme ſa rozpamatali, ſe ſme ſke-
ze Wodu od prworodeného Grichu o-
čiſtění, a geſtli ſme z nowá po Reſte ſwa-
tém do Grichow upadli, abi ſme ſaſ ſzo-
wú Wodu Grichi naſé, pri Pokáníu, ob-
miſli, abi ſa tak nad nami, gaſo niekdi nad
Wodami, Duch ſwati, a geho poſwa-
tugicá Miłoſť wznáſala.

Ma:

Magú sice učení mnoho Rñih, f
 kterich berú sebe Spósob rozmíslat, gať
 magú Žiwot weđni obdržat. Ale gá
 Lepšu Rñihu nienachádzám, gať pre u-
 čeních, tak ai pre Neučeních, gaťo tu
 gednu Rñihu, o kterég písal swati Au-
 gustin in Ps. 39. a swati Basilius homil.
 1. Hexam. že Swet cento gest gedna we-
 riká Rñiha, božskim Prstom spisaná, w
 kterég toľko stworenich od Boha Weci
 wiđime, toľko Slow písanich nachádzá-
 me, které nám ukazugú Cestu, a Pro-
 stredek Žiwotu wecnému. Sčúto Rñi-
 hū oberal sa někdi swati Antonius Pú-
 stowník, a s Pozorowáná stworenich
 Wec, na weliki Stupen Swátosti wi-
 sel. Stalo sa geden Ráz, že prišel k
 tomuto swatému isti Mudrc, a pital
 sa, gať može bez Rñih Čas stráwiť na
 Púšti? odpowedel swati Pústewník:
 moga Rñiha, o Mudrcu! gest, Pozo-
 rowáni stworenich Wec od Boha, této gá
 sebe predkládám, a kedi ččem, s nich Slo-
 wa božské čítam. (g) Znamenitá gest
 tato Rñiha, která w sebe obsahuge Spó-
 sob, ai Prostredk wistúpiť na weliki
 Stupen Swátosti Žiwota.

Ale,

g) Hist. Trip. l. 8. c. 1.

Ale o Bože! gať mnozi sú, kteri
 k swogému Zlému užiwagú této od Bo-
 ha stworené Weci! gať mnozi sú, kte-
 ri zanedbáwagú tohoto Růcha božého
 sa dotikať, abi uzdrawení boli na swég
 Duše! to wime, že: wšedě Weci od Bo-
 ha stworené, sú k Dosáhnutí wecného Bla-
 hoslawenstwa sporadané, (h) a mi sebe
 gich k Pokušení Dúšám našim priwlast-
 nugeme, a za Sidlo Tóhám našim klademe
 Sap. 14. Toto Nescásti Ludu křesťanské-
 ho boleštně oplakával někdi, Bohu mi-
 li Pústewník Pambo menowani, kteri
 powolani od swatého Athanásiusa Bi-
 skupa do Města s Púšti, zazrel istu O-
 sobu, že Romedie w Satách drabich o-
 blečenu, a pristrogenu, a hñed začal hor-
 ce plakat; pitali sa ho některi, proč pla-
 če? odpowedel: dwe Pricini mám, bo-
 leštně plakat, gedna gest, že wiđim we-
 liké Nescásti této Duši, která sa nelapá
 Růcha křistowého k Spasení swému, ale
 sa lapá Růcha márního k Zahinutí:
 druha Pricina gest, že gá není sem tak
 starostliwi Bohu sa lúbiť, gaťo tato Du-
 sa starostliwá gest, Swetu márnímu sa
 zalúbiť, a gemu poddaná biť.

Nám

h) Simon. Cass. l. 12. c. 17.

Nám oznámil Král Dávid, a sami dobre môžeme vedieť, že, zvelebené sú Skutki božské, (i) zvelebené sú w Moci Boha, ktorí gich stvoril pre nás, aby sme Srze stvorené teto Weci, hľadali Spasení Duši našej, a tak obsáhli Prostredkom tých Weci Život večný; tak sa dotkneme Rúcha Kristového, ktoré gest gedno; druhé ale gest

II. Stránka.

Rúcho duchowné, Eloweenstwo, Boha weleného Krista Gézisa, ktorí wzał na seba toto Rúcho, a w nem, na Zemi wideni gest, a z Ludmi obcowal, (k) a od toho Času, gať wzał na seba toto Rúcho Eloweenstwa, nás k sebe powołáwa: podie ke mne wšecci. (l) Powołáwal, keď na Zemi tégto z Ludmi obcowal, a kterikolweť k nemu prišli, hogné Milosťi dáwal, a wšecim dobre rozbil: nepřichádzali k nemu len sprawedliwi, ale gať zretedelne swedci swati Lukáš: približowali sa k nemu Publiáni, a Hrisníci, (m) ani bi sa ináčeg nebol k nemu približowali, keď bi timto Rúchom

i) Ps. 91. v. 6. k) Baruch. 3. v. 38. l) Mattha. 11. v. 28. m) Luc. 15. v. 1.

Chom Eloweenstwa oddeného nebol wišeli ale poňewád wišeli, že, gať Učitel Narodow swati Pawel, napisał, Spôsob Služebníka prigal, k Podobenstwú Ludom učineni, a w Spôsobu nakezen gest, gať Elowek, (n) niek z Daleka sa šiwali na toto Kristové Rúcho, ale približowali sa k nemu, Srze Wiru tikali sa geho, a tak obsáhli niek Zdrawi Tešla, ale ai Spasení Duše.

Toto Rúcho Kristové, točisto Eloweenstwo, wžalo Moc od Božstwa geho, gať Nemocných uzdrawie, tak ai Zdrawich posilniť; a tégto Prawdi zaňechal nám Priklad swati Pawel tento, prwe nežli bi sa bol Srze Wiru dotknul Rúcha Kristového, bol Nemocni podľa Duše, nebo on Drenasledowníkom wielkim založenég Cirkwi Kristowég bol, ale gať náhle Glasom Kristowim z Neba wolašgicim bol napomenuti, tak bol uzdraweni na swég Duše, na swogém Srdcu, že sám o sebe powedel: wšecio môžem w tom, ktorí mňa posilňuge. (o) Kristus posilňował swateho Pawla Rúchom Eloweenstwa swého, swoga Lásku, swoga Milosťu, s která ai wčil tak posilňu-

n) Philipp. 2; v. 7. o) Ibid. 4. v. 13.

nuge wšedich, ěteri sa ěrže ťiwu Wi-
ru doĥiĥagá Růcha ěristowého, ťe wel-
mi bola ťabá Práca w newládnych
Růchách nařich, ěeĥ bi ěristus Mocu Rů-
cha toĥoto řwého nepořilnowal nář, gaĥ
na Ťele, taĥ na Duři.

Ĥěeěeĥi lepřeg weěeĥ o Moci Rů-
cha ěristowého? poĥugĥe ěen L. P. w tom
Ťĥamťenú, gaĥ řwogé Bořřtwo Ťlowe-
ěenřtwom zakřil, ĥněĥ podla řwedeě-
ewá řwatého Ģána: wřeĥo mu dal D-
ter řěbeřři do Růř ěeho. (p) Ťo ale po-
tom dal ěristus řeĥich bořřřich Růř řwo-
gich? ředem řwátowři. Rařďá doĥrá
Pařa pořilnuge řtáĥo, taĥ ai ředem řwá-
tořři uřřanowené řú pre Pořřebu řiwota
duĥowného, (q) abi Duřa w řařďeg Po-
řrebe pořilněná bola, oĥĥuř řařěĥál ěri-
řtus, a dal nám doĥru bořřřu Pařřwu,
ěéto řwátowři — řěerima řtáĥo ěristowé,
řiwě ĥiwá řemené, taĥ uěi řwati Ambro-
řius in Ps. 118. Pořřebně ěeřř řeĥĥi řař-
ĥému řreřřanřřěmu Ťloweĥowi, abi on
ěařřegřeg řa přibřřowal, a řreže řiwu
řiwu doĥĥnul řa Růcha ěristowého, řěe-
řého taĥ weliká Moc wĥĥáĥďá, řěerá
ře.

p) Joan. 13. v. 3. q) Doĥř. Aug. in 1. Cor.
11. řeřř. 2.

řemi, uřďrawuge, pořilnuge Duřu nářu,
a weĥni řiwot ěeg ďawá.

Ĥěeĥo eřďe řnamenĥitéĥo pořřugem
na toĥto Růĥu ěristowém, a ďawno
uř přeĥřim, gaĥo řa mĥe wiĥi, o tom řpě-
wal řorunowani Proroĥ řwati Ģáwid
taĥto: Ģilowřĥenřřtwo, a Práwĥu ĥiluge
Boĥ, Ģilowř, a Ģláwu ďá Pán. (r) Tu
menuge Boĥa řpolu ai Pána, a přiwlařř-
nuge gaĥo Boĥu, Ģilowřĥenřřtwo, i Práw-
ĥu: gaĥo Pánowi přiwlařřnuge Ģilowř,
a Ģláwu. W řtareém řáĥone (s) přiz-
řázał Boĥ wřeĥmohůci řinom izrael-
řřim, abi řebe uřobili Přemi na Ĥragoĥ
Plářřta, a přifili na to řnóřķi, gaĥo ai
po ĥněřřni Ģeň řo wiĥime, a řřuřugeme
u wěĥlegřřich řidowĥ, ře oři magú na
řwogich Ĥabátoĥ přifite, a řawěřené
řnóřķi, a Ģocuřři, řěeré obĥĥaĥně mno-
zi nařiwagú, Ťře nářě řidowřřě; toĥo
ale Boĥ přizázał, abi řa řořpomenuli
na Přizářani bořřřě, a na wřeĥeĥ řáĥon
ěeho. Bořři řéto řnóřķi u řřarodáwnich
řidow řřwernářřobně, to ěeřř, na řřit Ĥra-
goĥ Plářřta řawěřené, ěo podla Wĥřladu
řwatého řincenta řerřeria, bolo řagenřřtwo,
a řnamenĥi buĥuĥiĥo řáĥona Ģilowřři,
a

r) Ps. 83. v. 12. s) Num. 15.

a Kristowého Učenia, ktere sŕze ſtiri swa-
tē Ewangelie, celému Swetu gest oblaſené.

Kristus Pán tehdi, kdiž prišel na
tento Swet, prišel, nie abi Zákon zrušil,
ale abi wiplnił, takowé Kúcho s Prémom
nosił, a preto Žena tá, ktera Krwotoč
trpela, dočkla sa Prému Kúcha geho,
a uzdrawená gest. Ale abi sme to Ta-
genstwo ſtir Snóreč poznali, Kristus
wezmuće na seba Kúcho Ľlowečenstwa,
s kterim zakrité bolo geho Božstwí, hneš
na Kúchu Ľlowečenstwa mal takowé
ſtiri Prémi, ai té, uš na Prawici Otca
niebeſkého ſedici, má, a ſice prwní Prém
gest, weliké Milosrdenstwo geho, ktere
preukazuje Sŕisniškom, swogé Sŕichí o-
plakawagicim, keď gim Sŕichí odpusća,
a na Milosť gich prigimá.

Drubi Prém gest Sprawedelnosť, proči
zatwrdliwim Sŕisniškom, kteri Počáni za
Sŕichí nerobá, to odkládagú z Roča, na Roč,
a na poslednu Žiwota swého Sodinu, w kte-
ru Boh sprawedliwí toľko Času gim nedá-
wá, abi mohli dokonáť Počáni robiť
za Sŕichí, a to preto, že keď mohli, nech-
celi, potom keď bi hceli, nemožú. Tre-
ſi Prém gest Milosť, to gest: ſcedrá Lá-
ska Kristowá, kdiž proſicim, a pitagicim
dá

dáwá rozlučné Dari, a Milosťi, ktere bi
služili gať Čelu, tak Duši. Swrti Prém
gest Sláwa tá, kteru Kristus slubuge, a
dáwá seba milugicim, a Zákon geho zach-
wawagicim. A točisto ſtiri Prémi, kte-
ré Kristus na Kúchu swého Ľlowečen-
stwa zadržal.

Ab L. P. mogli! máme tehdi zgaw-
ni Prostředek prigit k Žiwotu wečnému,
gať sŕze Wec, od Boha pre nás stwo-
rené, tak ai sŕze Kúcho Ľlowečenstwa
Kristowého. Potrebugeme Zdrawi Duši
našeg, gať tá Žena pſotná, ktera Krwo-
toč trpela, nemeštagme wolať na Pomoc
Krista, dočkáme sa Kúcha geho božského,
dočkáme sa sŕze pravu, a žiwu Wiru,
aspon gedného Préma geho, a ſkusime, že
ten, kteri Kúchom Ľlowečenstwa obleče-
ni gest, náš prigme, uzdrawi, počesi, a
(dokonávám se swatim Rupertom) náš
medzi Wimoleňich zapíše do Knihi Žiwota,
(t) Žiwota wečného, na Welí trwagi-
ciho, Amen.

Do-

*) S. Rupert, in Ezech. c. 31.

Dominica XXIV. vel ult. post Pent.

*Per frequentem memoriam, & considerationem
quatuor novissimorum, homo Christianus
I. unitur virtutibus, II. gratia DEI.*

Qui legit intelligat: *Matth. 24. v. 15.*

Kdo čítá, nech rozumi.

Dobrotiwi, a milosředni Boh, prez
diwnim, a rozlúčnim Spósobom Srd-
ca ludské, a Misel ludsku, k sebe přita-
hugé, ze swu Lásku spoguge, a tak moc-
no, že které Srdca předtim boli nad
Ramení twrdše, uš Milostú božskú ob-
maččené, samému Bohu poddané, a po-
slušné biwagú. A to všeko pocházá,
žeš mi žiwi, z Mrtwimi naše Rozpráv-
ši máwáme, a s nimi sa cowaříšime.
Na tu weliku Dokonalost žiwota pri-
šel někdi Zeno řečeni, které, žádagic od
gedného swatého Pústewníka, gačo bi
sa mohol Bohu lúbiť, a z geho Milostú
sa spogit? dostal takowu Odpowěd, abí
sa z Mrtwimi showáral, (a) ale gačé
sú to Mrtwi? totižto Knihi, odkud to
gest

a) Diog. Laert. in Vita. Zen. 1. 1.

gest Príslovo u Latínákov, že ědo Rñi-
hi ěitá, o ñom sa powedá : cum mortuis
loquitur, že sa z Mrtwimi showára, nebo
ti, ěteri spísowali Rñihi, uš sú mrtwi.

Ěital sem gá wěil, a preěital sem ai
wám L. P. mogli, dñesnu swatu Ěwano
Ěěliu, w ěterég od samého Xrista Pána oda-
tožené sú te Slowa : ědo ěitá, ñeě rozumi.
Uěeñim, a Zbehlím w Písmoch možú sa
těš powedeť te Slowa, abi rozumeti, ěo
ěitagú, nebo, ědo ěitá, a ñerozumi, tomu
sa priwlastniť može to Príslovo : legere,
& non intelligere, est tempus negligere ; ěis-
tať, a ñerozumeť, gest ěas márníť, a stráwiť.
Mnozi weďá rozluěné Písma ěitáť, gať
Skusenost uěi, nebo poznáwagú Ěiteri,
ale ěo té Písma znamenagú, ěo w sebe ob-
sahugú, a ñerozumá. Ěo ale ti, ěteri aňi
ěitáť ñeweďá ? gaťo budú rozumeti ? tím
Xristus Pán toto powedeť : ědo má uši ě
Ělísáñu, ñeě slíši, (b) a žebi ñebolo da-
rebne, gať ěitagicich ěitáñi, tať ai poču-
wagicich Puěuwáñá, kráěké Nauěeñi dal,
a doložil této Slowa : ědo može pochopiť,
ñeě pochopi. (c) Ěeñi došť ěitáť, neñi
došť počuť, ale potrebné gest ai pochopiť,
rozwážiť, a rozgimať to, ěo sa w dñesněg
swatég ĚwanĚělie obsahuge.

Gazda. T. I. P. II.

B b

Wes

b) Matth. 11. v. 15. c) Ibid, 19. v. 12.

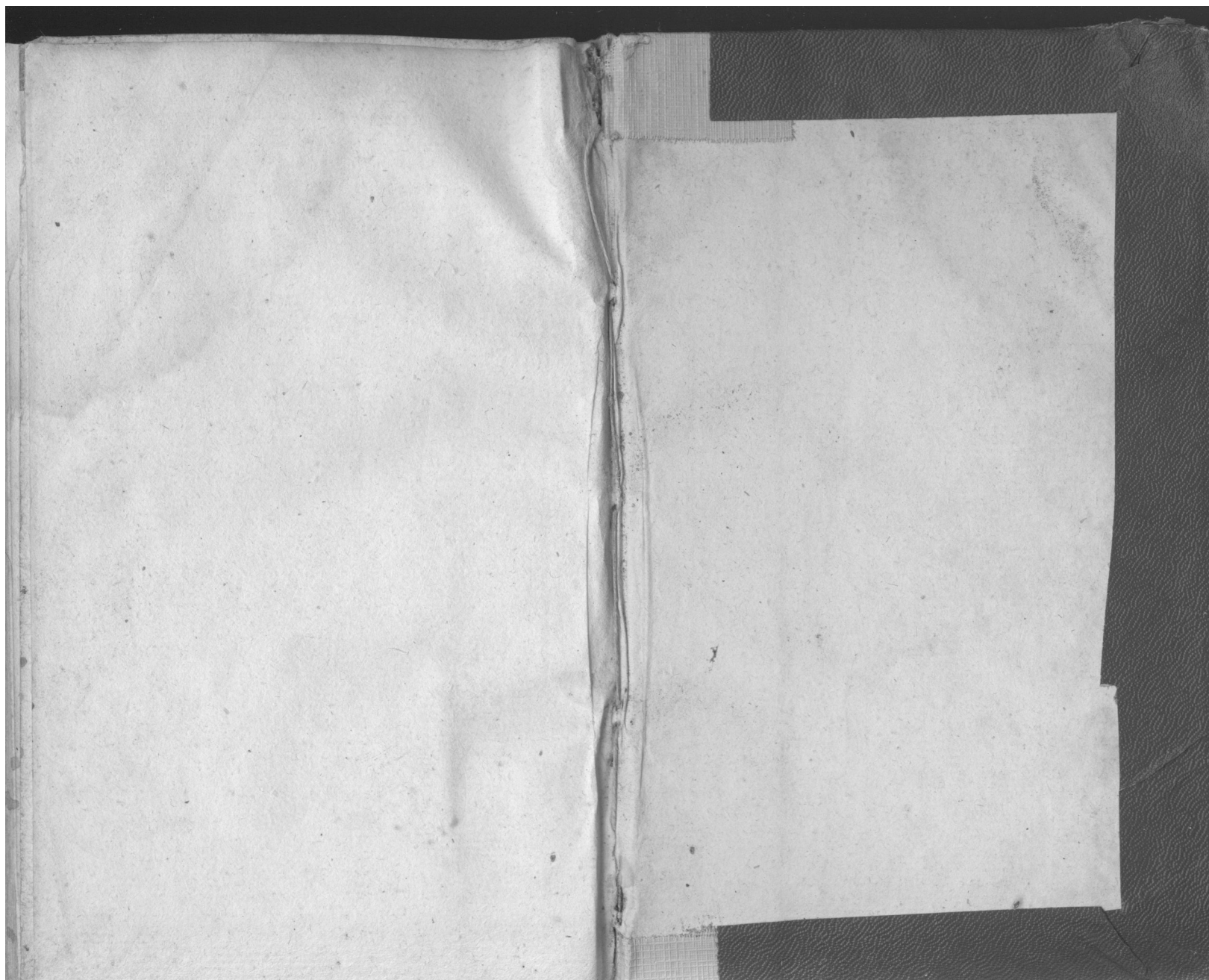
Veliké Weci, a sice stíri posled-
 né, které Čloweka očekáwagú, su za-
 wrené w dněsněg swatěg Ewangelie, ga-
 kožto: Smrt, Sud, Křebe, a Peklo, na
 které, abi sme pamatowali, sám Duch
 sweti nás napominá skrze Eklesiastikusa:
 spomni na posledné Weci, (d) a Příčinu,
 toho dáwá, že kdo má na pamati této
 posledné Weci, do Strichu neupadne; we
 wšech, powedá Skutkoch twogich spom-
 ni na posledné Weci, a na Weci neshre-
 ši. (e) Ubich sem osobitně kázal dněs o
 každěg posledněg Weci, to není možno,
 ani Času na toliko není, ale obecnu ká-
 zeň urobím, a předněsem Příčinu, pre
 které Člowek neshřeši, kdiž sebe pripomi-
 ná této posledné Weci: Kdokolwek tehdi
 čitá, aneb čitáť počuwá, nech pochopi
 to, gať spasitedelno gest Člowekowi roz-
 gímat o posledních Wecách, gažto o
 Smrti, o Sudu, o Křebe, o Pekle.

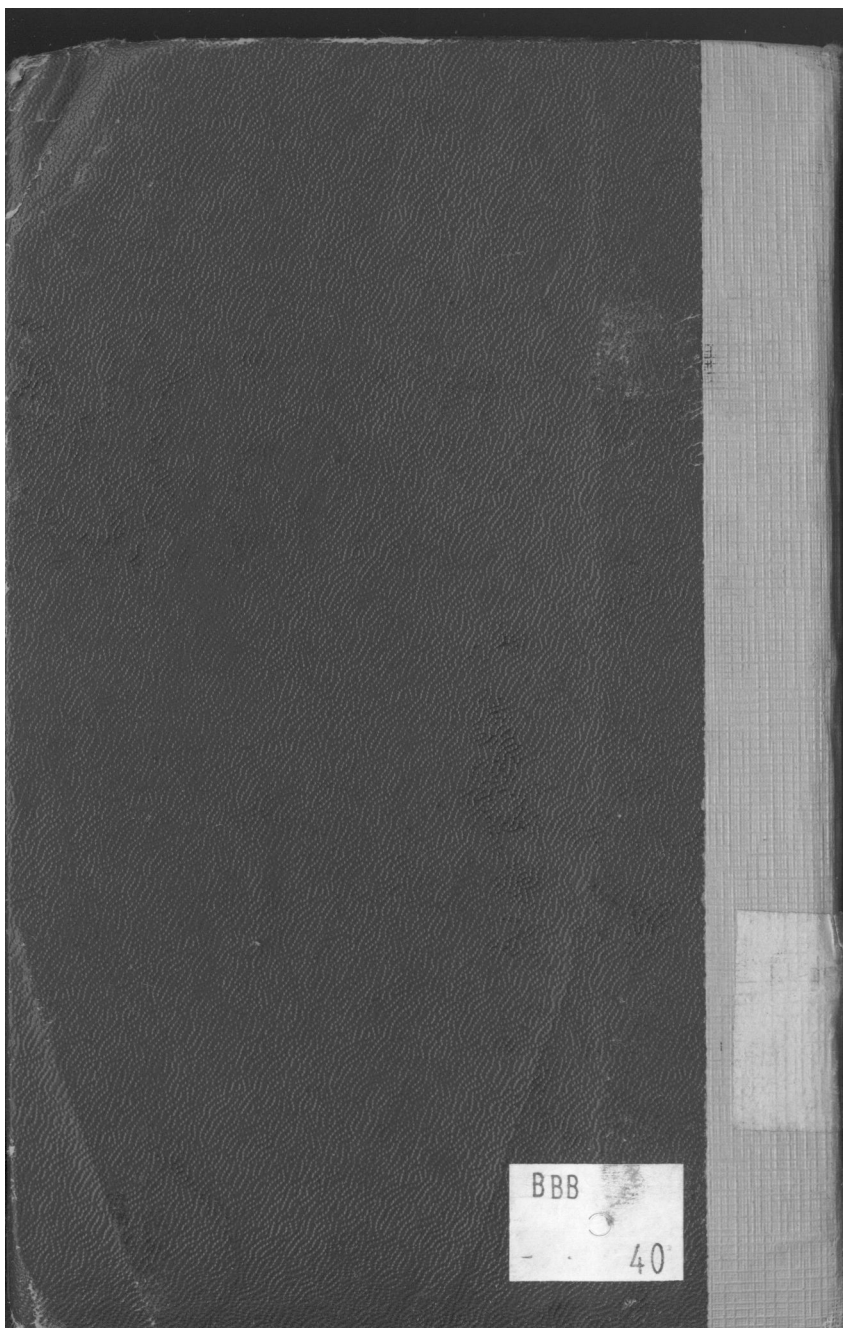
Ponagprwe, pri Rozgímání tomtó Člo-
 wek spogeni bítwá z Čnostami.

Podruhe, spogeni bítwá z Milostí bo-
 ží. To k duchowněmu Prospechu,
 a Užtiku, pri Roncu tohoto cirkew-
 ně

2. d) Eqa. 38. v. 21. e) Ibid. 7. v. 40.

BBB

40